

contrast

L'homeopatia és una alteració a la medicina

L'homeopatia suma

Gonzalo Fernández Quiroga

Metge, vocal de l'Acadèmia Mèdico Homeopàtica de Barcelona (AMHB)

Tot i la campanya d'alguns mitjans i cercles pseudoescèptics, l'homeopatia segueix mantenint la confiança de la gent. Segons va mostrar una enquesta oficial realitzada fa uns mesos, un 53% de la població hi confia plenament. Per què passa això? Per què els veterinaris i farmacèutics continuen formant-se en homeopatia? Per què, tot i l'ofensiva desproporcionada (per la majoria mediàtica i econòmica que despleguen aquests sectors), la gent acudeix als metges que també la prescrivim?

Doncs molt fàcil. Perquè l'abordatge homeopàtic de la malaltia és molt atractiu tant per als metges com per als pacients. És un mètode que realment pren en consideració tots els aspectes de la persona, tant els orgànics com els emocionals i socials. Les seves vivències i la resta de les seves circumstàncies personals són tingudes en compte en la visita homeopàtica.

Per això les persones amb un mal de cap, una erupció o unes angines, encara que tinguin un mateix diagnòstic, tindran un tractament diferent. Més enllà d'alguns pocs símptomes comuns, la manera en què es viu l'afecció i les circumstàncies que envolten l'aparició de la malaltia són diferents en cada individu.

Un recurs més

Els metges que també prescrivim homeopatia hem estudiat en les mateixes facultats que els nostres companys i, per descomptat, també fem servir els medicaments convencionals. L'única diferència és que tenim un altre recurs, l'homeopatia, que suposa una ajuda més als nostres pacients.

Però no només això: a nosaltres, l'homeopatia ens fa millors metges, perquè ens permet tenir una perspectiva més àmplia per

utilitzar-la en segons quines circumstàncies. Per algunes afeccions, podem utilitzar medicaments homeopàtics que tenen uns efectes secundaris molt escassos, la qual cosa és un gran avantatge, ja que els efectes secundaris dels medicaments convencionals s'han convertit en la tercera causa de mort en alguns països occidentals. L'homeopatia, doncs, suma estratègies amb les quals ajudar els pacients, que finalment és l'objectiu compartit que tenim els facultatius.

Davant d'aquest soroll mediàtic, també seria bo recordar que els medicaments homeopàtics estan perfectament regulats, tant aquí com a Europa, i són de venda exclusiva en farmàcies. Però és que, a més a més, en alguns països avançats del nostre entorn, com França, Suïssa, Alemanya o el Regne Unit, formen part dels seus sistemes públics de salut. I l'Organització Mundial de la Salut (OMS), al seu projecte 2014-2023, en recomana la implementació.

Alguns pseudoescèptics parlen de l'efecte placebo i afirmen que "no hi ha cap estudi científic fiable" que defensi els efectes de l'homeopatia. Doncs bé: com a metges i científics, sabem perfectament el que és un placebo en la nostra pràctica clínica. I la recerca en homeopatia és un camp relativament recent. Tot i això, hi ha suficients estudis aleatoritzats i controlats en humans, animals, plantes o cèl·lules de laboratori que, com a mínim, mostren la necessitat de continuar investigant, en comptes de practicar un negacionisme conservador i estèril. Quantes vegades la ciència ha avançat a contracorrent d'alguns dels pressupostos vigents?

En qualsevol cas, tots els pacients, lluny d'un cert paternalisme passat de moda, són prou adults i tenen dret a informar-se i complementar el seu tractament amb allò que els sembli oportú. Sobretot si és eficaç i està regulat, com és el cas de l'homeopatia. ●

